

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

ABONAMENTUL :

Pe un an : 24 lei
Pe 6 luni : 12 lei
Pe 3 luni : 6 lei

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

Un Congres al păcii

Între 16—22 iulie a. c. va avea loc Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. Hotărârea de convocare a acestui Congres, luată de Biroul Consiliului Mondial al Păcii, a fost primită în toate țările cu mare bucurie. Pregătirile în vederea Congresului au întărit forțele păcii și au adus noi luptători în mișcarea pentru pace. Astfel că la acest Congres vor fi reprezentate toate popoarele, toate forțele iubitoare de pace. Și în țara noastră s-au făcut pregătiri pentru Congres și au fost aleși delegații, care vor mărturisi voința de pace a poporului român.

Ținerea Congresului Mondial pentru dezarmare și colaborare internațională este necesară, pentru ca prin el sutele de milioane de luptători pentru pace să-și spună cuvântul și să pună stavilă celor ce pregătesc un război atomic. El va face ca balanța să încline definitiv de partea cauzei păcii.

E știut în toată lumea că Uniunea Sovietică a luat multe inițiative pentru dezarmare și colaborare internațională. Ea a propus ca problemele litigioase să fie rezolvate într-o Conferință dintre președinții țărilor din Apus și Răsărit. Ea a declarat că încetează experiențele cu arme atomice, așteptând ca și S.U.A. și Anglia să înceteze aceste experiențe. Dar cercurile conducătoare din S.U.A. și Anglia au târăgănat convocarea Conferinței propuse și în loc să înceteze experiențele cu arme atomice le-au continuat. Avioane americane, cu încărcătură de bombe atomice, s-au apropiat de granițele arctice ale U.R.S.S. În țările blocului nord-atlantic (Anglia, Franța, Germania, Italia, etc.) S. U. A. instalează rampe de lansare a rachetelor, încărcate cu arme atomice. Armata Germaniei Occidentale este înzestrată cu armament atomic.

Toate acestea arată că unele cercuri agresive din Apus vor să prăvălească lumea într-un război atomic, mai nimicitor decât toate războaiele de pînă acum. În fața acestei primejdii popoarele nu stau cu mîinile în sân. E vorba de viața și moartea a sute de milioane de oameni. De aceea popoarele se ridică cu hotărîre împotriva folosirii armelor atomice, pentru dezarma-

re și colaborare internațională. Mișcarea pentru pace a cuprins mulțimi nenumărate de oameni, care vor să trăiască, fără groaza morții atomice. Forțele sănătoase din întreaga lume s-au adunat și au protestat împotriva celor ce se joacă de-a războiul. În această luptă se unesc toți oamenii, indiferent de convingeri politice, de credințe religioase, de naționalitate și de sex, căci armele atomice nu fac nici o alegere, ele amenință deopotrivă viața tuturor. A lupta împotriva experiențelor atomice și a înlătura amenințarea unui război atomic este a apăra viața noastră și sănătatea urmașilor noștri. Orice om cu mintea sănătoasă nu poate să stea nepăsător în fața primej-

diei atomice, ci trebuie să-și spună cuvântul împotriva armelor atomice.

Preoții și credincioșii Bisericii noastre au fost și sînt alături de forțele păcii. Ei condamnă continuarea experiențelor cu arme atomice și pregătirea unui război atomic. Ei cer încetarea experiențelor, vătămătoare pentru sănătatea oamenilor, încheierea unei înțelegeri de dezarmare și stabilirea colaborării între toate țările lumii, fără nici o deosebire. Glasul lor se va face auzit și la Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. El este una cu glasul poporului român, cu glasul popoarelor: dezarmare, pace și colaborare pe întreg globul pămîntesc.

Muncile de vară

Cu toate că primăvara a fost ploioasă, țărănimea muncitoare a muncit cu spor și a făcut față sarcinilor din campania agricolă de primăvară. Au fost mobilizate toate mijloacele, toate forțele și lupta a fost cîștigată.

Acum a sosit vremea să adunăm grînele de pe ogoare, roada muncii harnice și a aplicării mijloacelor agrotehnice avansate. Unii cu mașinile, alții cu secera dau zor secerișului, cu grija ca nici un spic să nu se piardă, ci toată recolta să fie adunată. E plăcut să vezi cum se apleacă holdele sub tăișul secerii, cum se adună snopi peste snopi, să simți bucuria biruinței și a roadelor, care hrănesc un popor întreg. E cald, dar munca nu se oprește de loc. Căci orice întîrziere este pierdere: spicul trebuie secerat la vreme potrivită. Altfel își scutură boabele, care se pierd, se risipesc.

Împreună cu secerișul este și treerișul. Batozele înghit snop după snop. De o parte lasă paie, de altă parte varsă aurul boabelor de grîu, care umplu sacii. Și aici se organizează ajutorul în cete, ca treerișul să se desfășoare fără întrerupere. Și aici este o grijă deosebită ca să nu se piardă nici un bob de grîu. Căci fiecare bob este de preț. Deci: nici o risipă la seceriș și treeriș, ci cea mai mare grijă pentru a aduna toată recolta fără pierderi.

După ce s-a făcut împărțirea recoltei în întovărășiri agricole și în gospodării colective, după ce țărănul muncitor și-a așezat roadele muncii sale în magazia sa, el se gîndește ce să facă cu aceste roade. O parte rămîne pentru fa-

milia lui și pentru gospodăria lui. Dar cealaltă parte? — Celce a contractat cu statul își achită datoria: predă imediat cantitatea contractată. Ceiace îi mai rămîne poate valorifica prin cooperativă, poate îndruma pe calea achizițiilor spre aprovizionarea orașelor. Atît prin contractări, cît și prin achiziții, țărănul muncitor are o mulțime de favoruri. În orice caz să nu vîndă speculanților, care îl înșală și pe el și înșală și pe cumpărătorul de la oraș. Munca țărănului nu mai poate fi mijloc de cîștig pentru speculanți, ci ea este spre folosul lui și spre folosul întregului popor muncitor.

De aceea cea mai bună cale de valorificare a recoltei sînt contractările și achizițiile. Așa are și cel ce vinde folos mai bun și e ajutat și Statul, care prin contractări și achiziții poate aproviziona pe oamenii muncii de la orașe, cazarmile, școlile, spitalele, etc., și da fabricilor materia primă din care se fabrică diferite produse. În schimb clasa muncitoare, pe lîngă foloasele legate de contractări, trimite țărănimii muncitoare mașini agricole, produse de larg consum, specialități în agricultură și în alte domenii, ca viața ei să devină tot mai frumoasă. Asta este calea cea sănătoasă: a alianței, a colaborării, a ajutorării, care strînge și mai mult legătura dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Nimenea să nu socotească roada pămîntului ca și cînd ar fi numai a lui: ea trebuie să folosească și pentru el, dar și pentru ceilalți frați, pentru poporul muncitor. Așa va împlini și porunca Sf. Scripturi (Rm. 15, 2): să te gîndești la folosul aproapelui tău, la binele și la zidirea lui și să faci ceiace este spre binele tuturor.

Vizitație canonică la Tg. Mureș și Reghin

În d. m. zilei de 10 mai 1958, I. P. S. nostru mitropolit Nicolae, însoțit de P. C. vicar Traian Belascu, P. C. Ioan Velțan consilier arhiepiscopesc și diaconii Catedralei din Sibiu: Iosif Bolog și Vasile Girbu, a plecat la Tg. Mureș unde, în ziua următoare — Duminica Samarinenicii, — a slujit Sf. Liturghie arhierescă.

În fața măreței Catedrale veche ortodoxă din Tg. Mureș, preoți și credincioși au făcut înaltului ierarh o frumoasă și călduroasă primire. În timp ce I. P. S. Sa era îmbrăcat cu mantia și binecuvînta credincioșii, corul Catedralei cânta: „Pe Stăpînul și arhierul nostru Nicolae, Doamne îl păzește”.

P. C. Protopop Lazăr David a prezentat I. P. S. Sale Sfînta Cruce, iar parohul Catedralei, Păr. Teodor Ciuruș, Sfînta Evanghelie spre sărutare.

P. C. Protopop Lazăr David a rostit apoi un vibrant cuvînt de bun sosît, la care I. P. S. Sa a răspuns prin cuvinte calde, înțelepte și părintești, arătînd celor prezenți bucuria de părinte pe care o simte că se află în mijlocul fiilor săi sufletești din Tg. Mureș. Două fetițe au oferit I. P. S. Sale cîte un frumos buchet de flori.

La ora 10,30, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți în frunte cu P. C. vicar Traian Belascu, a început Sfînta Liturghie arhierescă. Răspunsurile au fost date cu multă pricepere de către corul Catedralei. Biserica, așa cum este de mare, a devenit neîncăpătoare.

Spre sfîrșitul Sfîntei Liturghii, P. C. Prot. Teodor Ciuruș, parohul Catedralei, a salutat pe înaltul ierarh în numele credincioșilor parohiei Tg. Mureș II Catedrală, prin cuvinte frumoase și emoționante.

Predica a fost rostită de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae mîncînd de la cuvintele: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzînd ei faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri (Mt. 5, 16)”. Predica a fost atît de frumoasă și înălțătoare încît a răscolit sufletele tuturor ascultătorilor. Unii spuneau: Prin venirea I. P. S. Nicolae la Tg. Mureș, inimile noastre au crescut ca niște munți și s-au înseninat ca niște culmi înverzite și însozite de soarele primăvăratec de mai.

Așa își exprimau credincioșii din Tg. Mureș bucuria, satisfacția și marea lor prețuire pentru că I. P. S. Sa a binevoit să-i cerceteze la ei acasă.

La Sf. Liturghie au participat și reprezentanții celorlalte culte religioase din oraș, precum și reprezentanții Departamentului Cultelor: dl. inspector regional Tanko și dl. inspector raional Buzogany.

În casele protopopești, P. C. Prot. Lazăr David a dat masa în cinstea înaltului ierarh, pentru reușita căreia au ostenit cu multă pricepere D-na Dr. Liviu Baciu, D-na Col. Roman și D-na preoteasă Bărdășan. În timpul mesei au toastat reprezentanții celorlalte culte din Tg. Mureș, P. C. vicar Traian Belascu și alții. Toți și-au arătat bucuria că pot avea în mijlocul lor pe I. P. S. Sa. Tuturor le-a răspuns și mulțumit I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae.

În timpul mesei a domnit o atmosferă caldă, frățească și prietenească. I. P. S. Sa s-a întreținut cu reprezentanții celorlalte culte din Tg. Mureș.

În aceeași zi spre seară, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae însoțit de P. C. vicar Traian Belascu și P. C. Ioan Velțan a plecat la Reghin, unde, în ziua următoare, I. P. S. Sa urma să prezideze Conferința de orientare a preoților din protopopiatul Reghin.

Conferința a început la ora 10 dim. prin cuvîntarea de bineventare a P. C. Prot. Mihai Ciobanu care, prin cuvinte alese, a salutat pe I. P. S. Sa. A răspuns I. P. S., prin cuvinte calde, părintești și pline de înțelepciune.

Tema: Temeiurile creștine ale cooperării în muncă (gospodării agricole colective, întovărășiri agricole, zootehnice, bănci cooperatiste etc.) a fost lucrată de preotul S. Șarlea — Chiherul de sus. Conferința a fost bine documentată și frumos expusă. La discuții au luat parte preoții: Covrig din Idicel-Pădure, Aldea-Băla, Cunescu-Lueriu și Cijacovschi-Urisiul de sus. Toți s-au prezentat foarte bine dînd dovadă că preoțimea din acel protopopiat este harnică, citește și se cultivă mereu. Sint la curent cu problemele vremurilor de azi. Cine poate lua parte la o conferință cu preoții din acel protopopiat pleacă cu deplină mulțumire din mijlocul lor.

I. P. S. Sa, după ce a mulțumit păr. Șarlea, precum și preoților care au luat parte la discuții, a ținut o lecție în care s-a cuprins în esență toată învățătura și toate sfaturile de care au nevoie preoții și credincioșii noștri în vremurile de azi.

Preoții au rămas adînc recunoscători față de I. P. S. Sa pentru îndrumările date.

Masa s-a servit de către familia ospitalieră a dlui dr. Eugen Nicoară. Masa a decurs într-o atmosferă caldă, familiară și prietenească, luînd parte la ea mai mulți invitați din oraș.

D. m. I. P. S. Sa, împreună cu însoțitorii, s-a reîntors la Sibiu.

Așa a luat sfîrșit o vizitație canonică plină de roade duhovnicești, care va rămîne neuitată atît de I. P. S. Sa cît și de preoții și credincioșii ortodocși din cele două protopopiate: Tg. Mureș și Reghin.

Părintele IOV

La cîțiva pași una de alta stau bisericile românești din Axente Sever, ascunse sub „Dealul Viilor” în aceeași strîmtă grădină pe malul unui pîriu, ce curge liniștit despărțind străzile locuite de romîni.

Ori ce trecător prin aceste locuri la vederea acestor două biserici se întrebă: „Ce va fi făcut pe romîni de aici să zidească două biserici și încă așa de aproape una de alta?”

Cei bătrîni din comună cunosc istoria despărțirii religioase de aici. Ea a fost cauzată de preoteasa văduvă a preotului Ion Lichirie, care pentru a-și aduce ginere preot — peste voia credincioșilor — a trecut la uniație și împreună cu ea rudeniile și citeva familii mai apropiate de casa răposatului preot.

Pentru aceste puține familii stăpînirea austriacă a dat biserică veche ortodoxă, în care preotul Lichirie botezase primul copil (a lui Irimie Coman cu numele Ioan) — în ziua de 12 V 1812, biserică cu hramul Sfîntii Ingeri.

Cei mulți, rămași credincioși în legea lor ortodoxă au fost nevoiți să-și ridice un nou locaș de închinare numai la 20 de pași de cealaltă biserică.

Despre biserică nouă, ortodoxă, se amintește în anul 1871 — în protocolul vechi al botezaților (cînd în 10 IV pr. Ion Văcărescu boteza copilul lui Timofteiu Chisăliță — cu numele Ioan), biserică cu hramul „Învierii”. — Și așa au stat bisericile, ușă în ușă, nedespărțite nici de gard nici de distanță — avînd în graniță Crucea Mintuitorului, care unea, nu despărțea.

Pină în pragul bisericii veneau împreună la Sfîntele sărbători — mama cu fetele și ginerii și aici unii o luau la stînga spre apus la biserică

Ziua mult așteptată

„unită” iar alții la dreapta spre răsărit la biserică ortodoxă.

Cei mai mulți nu știau de ce această despărțire și se mulțumeau cu motivarea: „Așa ne-am pomenit”.

Credincioșii între ei nu făceau caz de deosebiri de credință — pentru că nici nu erau, deoarece chiar uniți de formă cu Roma — ei păstrau cu sfințenie toată legea și slujbele ortodoxe. Strădaniile unor preoți influențați de biserică Romei, de a crea deosebiri — au rămas zadarnice. Unitatea romînilor credincioși a dovedit că barierele puse între ei erau streine de sufletul lor.

Amintire plăcută păstrează tot poporul — preoților uniți cari nu s-au instrăinat de sufletul lui și au arătat dragoste a sluji împreună cu cei ortodocși la diferite ocazii. Cu multă plăcere primiau credincioșii sf. slujbe făcute împreună fie la Sf. masle — sfințiri de cruci, îngropăciuni. Puteai citi pe fața lor deplină mulțumire că „frații slujesc împreună”.

Am slujit împreună cu preoții Hulea Augustin, N. Naghiu și Spinean Aurel.

Poporul muncitor eliberat din cătușele stăpînirii moșierilor își croia drum nou — și pregătea drumul și spre unirea sufletească așa cum era dorința tuturor.

Cei vechi mureau cu nădejdea că va veni o zi în care liberi să revină la vechea lor credință. Așteptau ziua fericită a unirii tuturor romînilor în legea strămoșească. Și această zi mare am primit-o cu bucurie în 21 X 1948, cînd s-a făcut, cu un fast deosebit prăznuirea la Alba Iulia în

Catedrala Reîntregirii a mărețului act al unificării noastre.

În Axente Sever acest măreț act istoric a fost primit cu multă bucurie. Chemările la unificare a I. P. S. Patriarh Justinian și a Mitropolitului N. Bălan au aprins puternic în sufletul tuturor dorința de unire. Credincioșii au semnat unirea cu Biserica ortodoxă cu inimă împăcată și bucuroși că de aici înainte vor fi după spusa Mintuitorului „o turmă și un păstor”.

În primele duminici ale lunii decembrie 1948 — am slujit Sf. Liturghie în biserică revenită, în care mai înainte asistasem la Sf. slujbe. Cu bucurie mulțumeam lui Dumnezeu că ne-a rînduit aceste zile de sărbătoare, cînd toți cu o inimă și cu un cuget mărim pe Dumnezeu în aceeași sf. biserică.

Incepeam o viață religioasă nouă, nestîngerită de neînțelegeri și neslăbită de dezbinări — ci în unire și în dragoste — nizuim și sirguim împreună spre o viață duhovnicească mai înaltă, mai bună.

În unire sufletească lucrăm pentru o viață mai bună — mai frățească și cu îndestulare în toate.

În adunarea parohială din 9 II a. c. ziceau unii din reveniți (Mărginean D.) la propunerea unor vechi ortodocși de a fi un cantor ortodox și unul unit: „de așa ceva nici să nu se mai pomenască” pentru că acum una sintem.

Așa înfloresc zi cu zi bunăstarea spirituală și materială a credincioșilor din Axente Sever.

Din acest drum nimic nu-i va putea întoarce, căci este după voia lui Dumnezeu, care dorește ca „toți să fie una”.

Pr. RUCĂREANU

Adunare Eparhială la Sibiu

În Duminica Tomii, 28 aprilie 1958, a avut loc la Sibiu ședința Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei ort. romine de Alba-Iulia și Sibiu.

Înainte de deschiderea ședinței, membri Adunării au luat parte, în Catedrala Mitropolitană, la Sfânta Liturghie împreună cu chemarea Duhului Sfânt, la care a slujit P. S. Sa arhiepiscopul Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

După terminarea slujbei religioase, membri Adunării Eparhiale s-au adunat în Aula Institutului Teologic din Sibiu, unde I. P. S. nostru mitropolit Nicolae a deschis ședința prin o frumoasă cuvântare, în care cuprinde întâmplările mai de seamă ale anului care s-a scurs. Printre altele, I. P. S. Sa a spus: *Ne-am adunat în legiuina noastră Adunare Eparhială ca să ne dăm seama de înfăptuirile unui an bisericesc, de ce am putut face bun în cursul acestui an, atit noi preoții cît și poporul credincios.*

Inceputul anului acestuia l-am trăit covârșit de jalea Țării întregi, pentru mutarea la cele veșnice a neuitatului nostru Dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., și distins jiu al Sfintei noastre Biserici, care a făcut mult bine Țării și poporului. El a avut o inimă mare de român și de creștin.

Țara s-a ridicat din jale și a trecut la bucurie pentru noul Președinte Dl. I. Gh. Maurer. Bucuroși că-l avem în fruntea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., dorim din toată inima ca bunul Dumnezeu să-i rânduiască zile îndelungate, sănătate și putere spre înălțarea Patriei noastre iubite și spre fericirea poporului ei harnic și credincios.

Noi stăm pe stinca credinței în Hristos, a mai spus I. P. S. Sa: *Lui îi vom cînta cîntare de biruință în toate zilele vieții noastre. Știți cu toții ce am propovedit noi: Evanghelia Domnului pentru mîntuirea sufletelor noastre în veacul ce va să fie, dar pentru mîntuirea și în veacul acesta.*

„Să fiți încredințați că ne-am silit și cei de la conducerea Eparhiei și protopopii și preoții și toți, de la cel mare pînă la cel mic, ca Biserica să facă un pas înainte în credință, în dragoste și în bunele nădejdi, pe care le legăm de munca acestor slujitori ai ei”, își încheie cuvîntul Înalt Prea Sfinția Sa.

Se face apoi apelul deputaților, se trimit telegrame omagiale dlui I. Gh. Maurer, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, dlui Chivu Stoica, Președintele Consiliului de Miniștri, dlui Dumitru Dogaru, Secretarul general al Departamentului Cultelor, și se alege cele patru comisii de lucru.

A urmat îndată Raportul general pe anul 1957, din care desprindem cîteva fapte.

Datorită libertății de conștiință, consemnată în Constituția Țării, între organele puterii de Stat și preoțimea noastră s-a constatat o armonie deplină. Atit la Centrul Eparhial cît și în întreaga Eparhie, preoțimea și-a dat o contribuție simțită în cadrul luptei pentru pace.

Se încrestează apoi venirea în fruntea Arhiepiscopiei a I. P. S. Mitropolit Nicolae Colan, în urma alegerii I. P. S. Justin în scaunul de Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

Fiind prima Adunare Eparhială prezidată de I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae, membri adunării fac iubitului nostru Ierarh o caldă manifestare de simpatie, dorindu-i: Arhipăstorie rodnică și îndelungată.

În luna mai-iunie 1957, P. C. Preot Sofron Vlad, Rectorul Institutului Teologic din Sibiu, împreună cu P. C. Preot Gheorghe Moisescu,

profesor la Institutul Teologic din București, au făcut o vizită Academiei duhovnicești din Sofia. Această vizită a fost întoarsă în toamna aceluiași an de distinșii profesori de la Sofia: Șt. Zancov și Hr. Ghiauroff. Această vizită a întărit legăturile între cele două Biserici, romină și bulgară, precum și între cele două școli superioare teologice.

Urmează raportul Secției Bisericești din care desprindem că și în anul 1957 viața religioasă a fost trează în Eparhie. Sfințirile de biserici și vizitele canonice, întreprinse de I. P. S. Nicolae într-o seamă de parohii, au avut darul de a îndemna mai mult pe credincioși la viața creștină curată. Cuvîntul luminos și înțelept cu mireasmă de cazanii al I. P. S. Sale, rostit cu aceste prilejuri, a fost ascultat cu inimă bună de credincioși.

Promovată în mare măsură de I. P. S. Sa Iustin, lucrarea misionară în parohiile vacante și mai mici s-a continuat și în anul 1957. Viața mănăstirească ocupă și ea locul cuvenit în raport.

În chip deosebit se scoate în lumină grija părintească a I. P. S. nostru Mitropolit, care, prin Circulare și alte căi, a îndemnat preoțimea să fie mereu trează, să privegheze în continuu asupra turmei, să catehizeze și să nu nesocotească săvîrșirea Vecerniei în duminici și sârbători.

Raportul Secției culturale a arătat activitatea predicatorială și catehetică a clerului, care și-a făcut aproape deplin datoria. Consiliul Arhiepiscopesc are o evidență a zilelor și orelor cînd se catehizează în fiecare parohie.

Se propune îmbogățirea bibliotecilor parohiale cu cărți religio-morale.

Revista „Mitropolia Ardealului” și în anul doi al vieții sale a continuat să ducă preoților învățături și îndrumări prețioase în munca lor de zi cu zi. Nu este trecută cu vederea nici bătrîna gazetă „Telegraful Român”, care cuprinde și oferă o bogată hrană duhovnicească credincioșilor noștri ce zăbovesc asupra ei.

Se amintește apoi numele și însemnătatea cărților apărute în anul 1957.

Loc de seamă în raport ocupă Institutul Teologic Universitar din Sibiu, și Școala de cîntăreți bisericești și Seminarul Teologic din Cluj, cărora Consiliul Arhiepiscopesc le-a acordat însemnate ajutoare.

Se dau apoi date privind Tipografia și Librăria Reîntregirea, Biblioteca Mitropolitană și Muzeul Arhiepiscopesc care este în curs de reorganizare.

Urmează apoi raportul Secției economice-financiare, în care se dă seama de socotelile și averea Arhiepiscopiei.

Printre altele desprindem că în cursul anului 1957 s-au construit și reparat biserici și că Eparhia a avut 127000 capi de familie care au plătit sidoxia. Desprindem de asemenea ajutoarele bănești însemnate primite din partea Statului prin Departamentul Cultelor, pentru care Adunarea aduce mulțumirile cuvenite.

Adunarea Eparhială aduce respectuoase mulțumiri I. P. S. Mitropolit Nicolae, precum și Consiliului Arhiepiscopesc, pentru toată munca și realizările care s-au desprins din rapoarte.

Ia apoi cuvîntul un reprezentant al deputaților, care, în numele membrilor Adunării și al credincioșilor, arată munca frumoasă și înaltă pe care preotul o are de desfășurat între credincioși și urează I. P. S. Mitropolit mulți ani de arhipăstorie rodnică.

I. P. S. Mitropolit Nicolae, de încheiere, a spus printre altele: *„Cu ajutorul lui Dumnezeu sintem la sfîrșitul lucrărilor acestei sesiuni. Sint îmbucurat de felul disciplinat în care s-au desfășurat aceste lucrări și sint îmbucurat mai ales de prezența reprezentanților clerului și a poporului credincios, care au avut prilej să se încredințeze că noi, cei de la Centru, ne dăm silința să gospodărim cinstit și averea materială, dar să gospodărim cu grijă și averea sufletească, ambele moștenite de la înaintași”.*

Mulțumește apoi colaboratorilor de la Centrul Eparhial, protopopilor și tuturor preoților deopotrivă pentru toată osîrdia ce au depus-o în anul trecut pentru păstoria turmei celei cuvîntătoare pe calea iubirii de Dumnezeu și de Patrie.

Împărtășind arhieresti binecuvîntări și mulțumind deputaților, I. P. S. Sa declară închisă ședința Adunării Eparhiale din sesiunea 1958.

GH. P.

Răboj școlar

Școala de Cîntăreți Bisericești și Seminarul Teologic din Cluj, pe lîngă activitatea strict programatică de fiecare zi, desfășoară și o muncă extrașcolară, culturală, religioasă și artistică, demnă de toată lauda.

În acest an școlar (1957—58), elevii susnumitei școli, organizați în cerc literar —, au comemorat evenimentele epocale din istoria omenirii (ca, spre ex.: 40 dē ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie) și figuri luminoase din istoria pedagogiei sovietice (Macarenco). În programul cercului literar al școlii, la loc de frunte, figurează și omagierea scriitorilor clasici ai literaturii noastre. Astfel, în cadrul unor ședințe festive, avînd un bogat program artistic, s-au comemorat scriitorii Ion Slavici (110 ani de la nașterea sa) și Barbu Ștefănescu Delavrancea (100 de ani de la nașterea sa), iar opera Academicianului Gala Galaction a fost studiată amănunțit sub toate aspectele, scoțîndu-se în evidență caracterul ei de zidire morală.

La data de 25 martie a. c., s-a ținut o ședință festivă, închinată Prea Sfintei Fecioare Maria, în prezența Prea Sfinției Sale Episcopului Teofil Herineanu al Clujului, Arhim. Emilian Birdaș, vicarul eparhiei Romanului, consilierilor eparhiali, a membrilor corpului didactic și a preoților din Cluj. Programul a constat din două dizertații: „Maica Domnului în imnele liturgice”, ținută de Păr. Prof. Dr. Dumitru Bodea, și „Maica Domnului în poezia religioasă”, ținută de elevul Simeon Cristea, anul V. În program au mai figurat recitări și coruri, toate avînd ca subiect preamărirea Fecioarei Maria. Merit deosebit în pregătirea și executarea corurilor au Diac. Prof. Ion Brie și elevul Mircea Oros din anul IV.

Cu prilejul serbării de la Bunavestire, Prea Cucernicia Sa Arhidiaconul Dr. Ion Zăgreanu, directorul școlii, a adresat Prea Sfinției Sale Episcopului Teofil cuvinte vibrante de bun sosit în mijlocul profesorilor și elevilor, acum cînd descinde pentru întia oară în mijlocul lor, după preluarea conducerii eparhiei, asigurîndu-l de întreg devotamentul osîrduitorilor școlii, care n-au alt ideal decît acela de a da Bisericii și Țării slujitori luminați și jertfelnici. *În răspuns, Prea Sfinția Sa Episcopul TEOFIL și-a exprimat bucuria de a putea vedea profesorii și elevii la muncă rodnică, îngeminînd strădaniile lor zilnice cu ruga fierbinte. Deodată cu binecuvîntările Sale arhieresti, Prea Sfinția Sa a făgăduit că va fi sprijinitorul instituției, pe care o are sub a Sa oblăduire, încercînd să îmbunătățească condițiile ei de lucru, spre atingerea țelurilor ce-i incumbă.*

CORRESPONDENT

† Preoteasa Ana Harhoi

Miercuri, 12 III 1958, și-a dat sufletul în mîinile Făcătorului său preoteasa Ana Harhoi.

S-a născut în anul 1884, luna april, ziua 30, în comuna Așel din părinții: Rafira și Teodor Roman, învățător în aceeași comună.

S-a căsătorit în anul 1902 cu învățătorul Zaharie Harhoi din comuna Șaroșul-Dumbrăveni, ajuns apoi preot în comuna Așel.

În anul 1933 rămîne văduvă, prin trecerea la cele veșnice a soțului său. În cei 25 ani de văduvie mîngăierea ei a fost: sf. biserică, în care slujise soțul ei, și cei 5 copii crescuți în duhul credinței ortodoxe (3 băieți și 2 fete).

A fost o preoteasă distinsă, ca ținută și vorbă, modestă.

Iubirea de aproapele, precum și păstrarea și înflorirea credinței strămoșești, iată virtuți, care strălucesc, ca niște pietre prețioase, în cununa vieții sale.

Inmormîntarea s-a făcut vineri 14 III 1958. Slujba înmormîntării a fost oficiată de preoții: Suci N. și Samoilă A. din Așel, și Maier M., Coman V. din Brateiu.

Au rostit predici: Păr. Suci, arătînd în frumoase cuvinte vrednicia răposatei, iar Păr. Maier M. a rostit o predică dogmatică.

Sicriul cu rămășițele pămîntești ale preotesei Ana Harhoi, a fost pus în mormînt nou, în psalmodii de prohod și fum de tămîie, în cimitirul ort. din Așel.

Faptele ei bune, vor grăi mereu despre vrednicia ei. Dumnezeu s-o odihnească în pace!

Pr. MAIER MIRON

Crucea

*Cînd pironit în cuie, în sapt de primăvară,
Pe dealul Căpășinii Tu sufletul ți-ai dat,
Ne-ai arătat, Stăpîne, că lemnul de ocară
A fost sfințit de Tine și binecuvîntat.*

*Prin negura de vremuri, cinstitul lemn al Crucii
A fost vestit în lume și preînchipuit
Prin profeții și semne trimise-n dar la pruncii
Strămoșilor ce-odată în rai s-au ispitit.*

*Evreii prin pustie umblat-au ani de-a rîndul
Călăuziți de stîlpul de foc strălucitor,
Iar Moise un șarpe de-aramă înălțindu-l
Pe lemn, drept ocrotire întregului popor,*

*A-nchipuit prin veacuri sfințita izbăvire
Adusă lumii noastre de prea blîndul Iisus;
Căci jertfa Sa pe Cruce la-ntreaga omenire
Iertare, har și pace și viață a adus.*

*Noi știm că lemnul Crucii, pe care făcătorii
De rele, în vechime, se osîndeau cumplit,
Făcudu-s-a simbolul vieții și-mpăcării,
Cînd Tu, nevinovatul, pe el te-ai răstignit.*

*Noi știm, după Scriptură, că lemnul Crucii Tale
De trei ori fericite, e semnul ce va sta
Pe cer, drept mărturie la noua-Ți arătare,
Cînd vei veni, cu slavă, să judeci lumea Ta.*

*Știînd acestea toate, un lucru ne rămîne
În fața jertfei Tale, smeriți să-l împlinim;
'Naintea Crucii Tale să ne-nchinăm, Stăpîne,
Și Sfînta-Ți Inviere în veci s-o preamărim!*

Pr. DUMITRU SOARE

nă să se lase de ea și să treacă la ei, tulburîndu-le cugetul și liniștea vieții. Nici Biserica și nici Statul nostru nu au lipsă de tulburători, ci de oameni pașnici, care-și văd de treburile lor în cadrele vieții obștești. Astfel de tulburători ai liniștei publice trebuie descoperiți și înfrunțați fără conținere și fără zăbavă.

Prea Sfinția Sa a încheiat lăudîndu-i pe credincioși pentru alipirea ce-o dovedesc față de Maica noastră Biserica și față de Patria noastră dragă.

Șiragul cuvîntărilor a fost încheiat de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului. I. P. S. Sa a spus:

„Cînd trăia, mama — Dumnezeu s-o ierte și s-o hodinească — îmi spunea că sint 12 Vineri mari, pe care ea le ajuna. Tot ce spune mama este lucru mare și de preț. Mai mari decît cele 12 Vineri de care vorbea ea, sint 2: Una din cale-așară de întunecată și alta cit se poate de luminată. Prima este Vinerea Sfințelor și mintuitoarelor Patimi ale Domnului și Mintuitorului nostru Iisus Hristos. Cealaltă este Vinerea din Săptămîna Luminată, pe care o prăznuim astăzi, aici la Mănăstirea Brîncoveanu.

În cea dintîi din cele două Vineri, Maica Domnului plînge pe Fiul Său pînă sub cruce. Atunci, în greaua ei durere, și-a adus desigur aminte de Vișleem, de ieslea și dobitoacele care-i făceau căldură pruncului dumnezeiesc și va fi zis — ca în cîntecul popular: „Nani, nani, puilul mami, că n-o fi cum vor dușmanii”, adică Irod și uneltele lui. Tot așa își va fi spus și în Vinerea Mare, cînd Domnul Hristos a fost pogorit în mormînt. Din mormînt, așa se credea, nu va mai ieși Iisus Nazarineanul, așa cum n-a mai ieșit nimeni. Dar dorul Maicii Domnului s-a împlinit și dușmanii Mintuitorului, cei ce l-au batjocorit, răstignit și omorit, au fost rușinați precum meritau, căci Hristos a înviat. De aceea și cîntăm astăzi Irmosul: „Iară Tu, Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru invierea Celui născut al Tău...”!

Jertfa Domnului a fost răsplătită cu invierea Lui din morți. Invierea Lui este cheazăia invierii noastre în ziua cea de apoi”.

În continuare, I. P. S. Sa a vorbit despre folosul pelerinajului la Sf. Mănăstire. Aici se realizează indemnarea din ectenia liturgică: „Pe noi înșine și toată viața noastră lui Hristos-Dumnezeu să o dăm”! Dacă facem așa, ne bucurăm de toate darurile și binecuvîntările Sale, dintre care mai de seamă este sănătatea sufletului și a trupului. Cel ce le are pe acestea, are viață pașnică și vrednică de a fi trăită. El poate munci ca să-și înavețească viața sa și a altora și muncește cu spor și voie bună. El este un ocrotit al lui Dumnezeu.

Un astfel de credincios este din fire om al păcii. Bucuros de ea, prețuind-o și prețuindu-i foloasele, el e gata să și lupte pentru pace. Noi toți, pentru pace ne rugăm, pentru pace muncim, pentru pace luptăm. Pacea va birui și se va instăpîni în suflete și în toată lumea.

După ce au intonat troparul Invierii, „Hristos a înviat”, credincioșii s-au îndreptat spre fîntîna „Izvorul Tămăduirii”, unde I. P. S. Mitropolit Nicolae cu soborul a săvîrșit sfințirea apei.

În vreme ce credincioșii erau stropiți de preoți cu apă sfințită, I. P. S. Mitropolit Nicolae, P. S. Episcop Policarp, I. P. C. Arhim. Ioan Dinu și preoții slujitori au purces la mormîntul marelui mitropolit Nicolae Bălan, unde s-au rugat pentru odihna sufletului său.

La altarul din pădure, un sobor de 7 preoți a săvîrșit Taina Sf. Maslu, cu aceasta încheindu-se prăznuirea prin o masă de obște. ASISTENT

Praznicul îndătinat de la Sfînta Mănăstire Brîncoveanu

Vineri 18 aprilie a. c., în Săptămîna Luminată, praznicul „Izvorul Tămăduirii” fiind, a avut loc îndătinatul pelerinaj la Sfînta Mănăstire Brîncoveanu de la Simbăta de Sus.

În ajunul praznicului a sosit la Sfînta Mănăstire Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului, însoțit de P. S. Episcop Policarp Morușca, starețul Mănăstirii „Ioan Botezătorul” din Alba-Iulia, precum și numeroși membri ai clerului și credincioși. La orele 18 s-a săvîrșit slujba Vecerniei, în prezența Inalților Ierarhi.

În ziua praznicului, Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae, împreună cu P. Sf. Episcop Policarp, înconjurați fiind de un sobor de preoți și diaconi, au săvîrșit Sfînta Liturghie arhierescă. Răspunsurile liturgice au fost date de corul parohiei ortodoxe din Viștea de Sus. Liturghia s-a săvîrșit la altarul din pădure.

După Sfînta Liturghie, credincioșii au ascultat cu evlavie cuvîntul de învățătură creștinească ce le-a fost adresat de mai mulți vorbitori.

Prea Cuviosul Protosinghel Serafim Popescu, din obștea Mănăstirii Brîncoveanu, deschizînd șiragul cuvîntărilor, a dat glas bucuriei cu care este întîmpinat an de an acest praznic și a arătat cît de binefăcătoare sint darurile pe care Părintele Luminilor le revarsă de sirg asupra credincioșilor.

P. C. Prot. Aurel Brumboiu (Făgăraș) a arătat că Sfintele Paști, în tradiția locală a credincioșilor făgărașeni, se prelungesc pînă în Vinerea Luminată, ei fiind obișnuși să alerge, din acest prilej, la izvorul cel de viață dătător al Mănăstirii Brîncoveanu, așa cum s-au pomenit încă de pe vremea cînd neuitatul mitropolit Nicolae Bălan a rechemat la viață acest sfînt așezămînt. După aceea, P. C. Sa a tîlmăcit pentru zilele noastre textul evanghelic „Ferițiți sint făcătorii

de pace...” (Matei 5, 9). Pacea ne duce la îndestulare și la bunăstare. S-o temeluim în familiile noastre, în satele noastre, în țara noastră și în toată lumea. Să dăm ascultare bunelor povețe pe care ocîrmuirea bisericească și de stat le adresează nouă tuturor, cu dragoste și cu cele mai curate doriri de bine pentru toți.

P. C. Prof. Dr. Corneliu Sirbu a vorbit despre Domnul și Mintuitorul nostru Iisus Hristos ca luptător împotriva întunerecului. El a venit în lume pentru ca viață să avem. Învățătura Sa, învățătura Bisericii noastre, este întemeiată pe mormîntul aflat a treia zi deșert, pe puterea invierii Sale. Ascultînd de Hristos, de Biserica Sa, sintem buni credincioși și buni cetățeni ai patriei noastre iubite.

P. C. Prot. Gheorghe Secaș, cons. arhiep., a vorbit despre Sfînta Mănăstire ca grădina a Maicii Domnului și despre Biblie. Biblia stă pe altarul Bisericii. Biserica este mama Bibliei. Ea nu poate fi explicată corect decît de legiuitorii slujitori bisericești. P. C. Sa a arătat și a îndreptat greșelile pe care unii creștini, de altă confesiune, le fac cu privire la Biblie.

Prea Sfințitul Episcop Policarp a vorbit despre realitatea invierii Domnului. Invierea Domnului dovedește că El este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. De aici urmează că Prea Sfînta Fecioară Maria este Maica Fiului lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare. În continuare, Prea Sfinția Sa a arătat cît de greu greșesc cei ce resping cultul Maicii Domnului. Acești sectari, batjocorînd pe Maica Fiului lui Dumnezeu, batjocoresc indirect și pe Fiul lui Dumnezeu. Credincioșii Bisericii noastre să nu ia seama la șoaptele viclene ale acestora, ci să se țină de învățătura cea dreaptă. Aceștia intră prin casele credincioșilor Sfîntei noastre Biserici, îi îndeam-